

ÉLETÜNK

XLV. évf. 10. szám (45. Jg. Nr. 10)

Az európai magyar katolikusok lapja

2013. október

KILÉPNI

A FALAK MÖGÜL

Pápai üzenet a missziós világnapra

„Minden megkeresztelt ember arra kapott meghívást, hogy bátran hirdesse az Evangéliumot az élet minden területén” – hangsúlyozza a Szentatya a missziós világnapra írt üzenetében, amelyet október 20-án tart az Egyház. A pápa arra buzdít, hogy kilépve az intézmények falai közül, vigyük el az Evangéliumot az élet minden területére.

A hit Isten értékes ajándéka, amelyet nem tarthatunk meg magunknak, hanem meg kell osztanunk másokkal is. A Szentatya ebből kiindulva fogalmazza meg első, a missziós világnapra írt üzenetét. Egy keresztény közösség akkor nevezhető felnőttnek, amikor megvallja hitét, örömmel ünnepli azt a liturgiában, megéli a szeretetet, és szüntelenül hirdeti Isten szavát saját körein túl is úgy, hogy elviszi az élet legtávolabbi helyszíneire is. A pápa hangsúlyozza: az evangelizáció sohasem egy elszigetelt tett, hanem mindig az Egyház cselekvése.

A Hit éve és a II. Vatikáni Zsinat hatvanadik évfordulója arra ösztönzi az Egyházat, hogy a mai világban való jelenlétének, valamint a népek és nemzetek közötti missziójának megújult tudatosságára jusson. A missziós lelkiület nem pusztán földrajzi terület kérdése, hiszen a hit határai nemcsak különböző fizikai helyeken és más-más kulturális hagyományokon keresztül húzódnak, hanem közvetlenül is elérik az egyes ember szívét.

Minden közösség arra kapott meghívást, hogy hirdesse Jézust a földkerekség végső határáig, ami a keresztény élet lényegi tulajdonsága. „Mindannyiunknak az a küldetése, hogy a világ minden táján közösséget vállaljunk az emberekkel, megvallva és tanúságot téve Krisztusba vetett hitünkéről” – írja a Szentatya.

Arra hívja a püspököket, hogy tartsák fontosnak a lelkipásztorok képzésében a missziós jelleget, kiemelve, hogy „a missziós tevékenység nemcsak a keresztény élet egyik fontos témája, hanem alapvető paradigmája, hiszen ez a szemlélet- és létmód a keresztény élet minden területét áthatja”.

A Szentatya arra figyelmeztet, hogy „gyakran az evangelizációs tevékenységet nemcsak külső, hanem az Egyház közösségén belül található akadályok is nehezítik”. Néha „kevés az a lelkesedés, öröm, bátorság és remény, amit a Jézusról szóló tanításba, korunk emberének megsegítésébe és a vele való találkozásba vetnek”. Előfordul, hogy még mindig azt gondolják, hogy az Evangélium igazságának hirdetése az emberi szabadság elleni erőszakként jelenik meg, pedig az evangéliumi igazság felkínálása éppen hogy tisztelgés személyes szabadságunk előtt” – idézi a pápa VI. Pált.

Gyakran azt látjuk, hogy „az erőszakot, a hazugságot, a hibákat emelik ki, ezért sürgető, hogy ma felragyogtassuk az Evangélium szerinti életet az Egyházon belüli igehirdetés és tanúságtétel által.

(Folytatás a 2. oldalon)

Kapisztrán Szent János
áldozópap

Ünnepe: október 23.

Capestranóban született 1386-ban. 1415-ben belépett a ferencesek rendjébe. Pappá szentelése után bejárta Európát, és az Evangélium hirdetésével bátorította a keresztényeket az igaz, istenfélő életre. Jelentős szerepe volt a nándorfehérvári győzelem kivívásában. A zimonyi táborba összegyűlt keresztiesekhez a következő beszédet intézte a csata előtt:

„Ne nyújtsátok ki kezeteket rablott ország után, hanem szálljatok szembe Krisztus keresztjének ellenségeivel. Űzédtek el őket, ne engedjétek, hogy a kereszténységet legyűrjék. Harcoljatok vitézül Krisztusért, és meglátjátok, hogy Isten áldása lesz rajtatok! Legyetek bátrak a harcban, küzdjétek meg az ősi kígyóval, és megnyeritek az örök boldogságot! Gyónjátok meg bűneiteket, és a római pápa teljes bűnbocsánatot ad nektek!”

Szerémújlakon halt meg 1456. október 23-án.

(Verbényi István)

HOGYAN BESZÉLJÜNK AZOKKAL, AKIK NEM TUDNAK
„KERESZTÉNYÜL”?

Ferenc pápa gyakran hangsúlyozza a nem hívókkal folytatott párbeszéd fontosságát. Az evangelizáció új mód-szere nem a meggyőzés, hanem a meghallgatás.

A Barna amerikai vallásszociológiai kutatócsoport felmérése szerint a templomba nem járó felnőtteknek mindössze 4%-a megy el egy ismerős meghívására a templomba; 23% azoknak az aránya, akiket hívnak, de nem mennek el, és 73% azoké, akiket senki sem hív. Vajon miért nem működik a meghívásos modell? Mary Schaller, egy párbeszédre szakosodott evangelizációs szolgálat vezetője mondja el tapasztalatait.

Schaller szerint az egyik ok, hogy sok keresztény csak keresztény körökben mozog, és alig van mély kapcsolata kívülállókkal. A másik, hogy ha van is kapcsolatunk más felfogású emberekkel, sokszor nem tudunk vagy nem merünk velük személyes, lelki témákról vagy Istenről beszélni. Ezért inkább elhívjuk a templomba – ám ez olyan, mint csók az első rande-

NÉPEK KÖZÖSSÉGE
– KERESZTÉNY GYÖKEREKKEL

Erdő Péter bíboros Robert Schumanról

Robert Schumanra, az Európai Unió megálmodójára emlékeztek szeptember 8-án a lotaringiai (Franciaország) Metzben. Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) elnöke *Robert Schuman Euró-pája: népek közössége, amelyeket keresztény gyökereik egyesítenek* címmel megtartott előadásával egyben lezárták az európai egységet megálmodó politikus emlékévét.

Erdő Péter felidézte azt a történelmi jelentőségű lépést, hogy 1950. május 9-én Robert Schuman arra hívta az európai demokratikus nemzeteket, hogy szabad akaratukból lépjenek közösségre egymással. Ha az akkori szándékok, nemcsak elképzelések felélednek a kontinens népeiben, vezetőben, azok ma is a remény forrásai lehetnek – hangsúlyozta.

A CCEE elnöke beszédében kitért arra is, hogy az Európa keleti és nyugati részén fekvő országok – a történelmi eseményeket követő helyzetükből fakadóan – mennyire másképp élték meg az egyesülést. Elemezte Európa országainak eltérő helyzetét, külön kitért arra, hogy a közép-európai országok a maguk latin kultúrájával a nyugat szerves részeként tekintettek magukra. Az alapító országok és a később csatlakozott államok gyökeresen más helyet foglaltak el az Unión belül, és ez sokszor az egyenlőtlenség, az alávetettség érzését szülte. A gazdaság megszenvedte a gyors átalakulást, majd elérkezett a monetáris válság is. Ehhez társul még, hogy sokan úgy érzik, a nyugati országok olykor anélkül ítélik meg, hogy ismernék az adott országot.

Erdő Péter bíboros azt a kérdést tette fel, hogyan lehet ezekre a jelenségekre Robert Schuman nemes elgondolásai alapján válaszolni. Először is úgy, hogy megvizsgáljuk, megismerjük ezeket az elgondolásokat. Schuman azt mondja,

hogy a demokrácia a kereszténységnek köszönheti létét, mert a kereszténységben az emberi személy méltósága személyes szabadságát is jelenti. Erdő Péter bíboros itt megemlítette, hogy mégis nagyon sok támadás éri napjainkban a kereszténységet és azokat az intézményeket, amelyek társadalmaink alapját képezik.

Schuman gondolatai közül kiemelte: a politikai egység nem jelenti a nemzetek eltűnését. Az Európai Unió a népek közötti kiengesztelődést mozdítja elő, valóban segít felülemelkedni a történelmi konfliktusokon. Hangsúlyozta: nem egyszerű megbékélésről van szó, hanem valódi barátságról és rokonszenvről. Beszélt a közös kulturális alapok, a keresztény örökség összetartó erejéről, és kiemelte egymás megismerésének fontosságát. Meg kell ismernünk egymást ahhoz, hogy egységben érezzük magunkat, hogy megértsük egymást. Felhívta a figyelmet arra, hogy a modern kommunikációs eszközök milyen nagy lehetőséget biztosítanak erre.

Boldog II. János Pált idézte annak hangsúlyozására, hogy a földrész egyesítésének előmozdító mélyen hívó keresztény emberek voltak. A szabadság és a szolidaritás evangéliumi értékeiből merítettek ihletet bátor tervükhöz. Zárásként Erdő Péter hangsúlyozta, hogy a Robert Schuman által megkezdett útra kell visszatérni, megújult bátorsággal.

(MK)

vú előtt. Az illető joggal mondhatja: „ha nem szántál időt arra, hogy megismerj, miért mennék veled a templomba?” Sokakat pedig keresztényekkel kapcsolatos rossz tapasztalataik, Isten iránti haragjuk vagy megválaszolatlan kérdések tartanak távol a templomtól.

A posztmodern kereső ember, mielőtt templomba menne, meg akarja beszélni a kérdéseit, mégpedig olyanokkal, akikben bízik, s akik tisztelettel meghallgatják. Ha nem hívó beszélgetőtársunk érzi, hogy bízhat bennünk és fontos a számunkra, idővel megnyílik, és fokozatosan Istenhez is közelebb jut – mutat rá Mary Schaller, megjegyezve, hogy a keresztény embernek ebben is Jézust érdemes követnie.

Mit tett Jézus? 1. Észrevette az embereket. 2. Imádkozott értük. 3. Meghallgatta őket. 4. Kérdezett tőlük. 5. Szerette őket. 6. Szeretettel fogadta őket. 7. Értékes beszélgetéseket kezdeményezett. 8. Szolgált azoknak, akik vele tartottak. 9. Elmondta nekik Isten országának örömhírét.

Vagyis: beszéljünk kevesebbet, és hallgassunk többet! Rengetegen vágyanak rá, hogy valaki meghallgassa őket – de arra nem, hogy vallási érvelést zúdítsanak rájuk. Az Egyház új evangelizációs módszere nem a beszéd, hanem a meghallgatás. Ha mindjárt mondani kezdjük a magunkét, a másik védekezni kezd. Ha viszont szerető figyelemmel meghallgatjuk, megnyílik arra is, amit mi szeretnénk elmondani. És merjünk „szent kíváncsisággal”, azaz őszinte érdeklődéssel kérdezni! A Szentlélek sugallta kérdések párbeszédre hívnak, ajtókat nyitogatnak.

Élhetünk az online kommunikáció lehetőségével is, amely kényelmes, rugalmas, anonim. Segíthet a párbeszéd elindulásában, ám nem elégíti ki az ember személyes kapcsolatokra irányuló vágyát. Az ember Istennel és az emberekkel megélt mély, személyes találkozásra teremtetett – idézi a szakembert a *bar-na.org* internetes portál.

(Magyar Kurír)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A vallás gyógyító hatása

Amikor a hiteles vallásosság jótékony hatásának kérdése fölmerül – mondjuk a lelkiatyával való beszélgetésben –, Jézus szavai elevenednek meg bennünk. Azok a szavak, amelyeket többször is elmondott gyógyításai során: „Hited meggyógyított téged” (Mk 10,51). A gyógyító hitnek azonban még a betegség megelőzésében is jótékony hatása van.

A hit jótékony lelki hatásaival segítheti a gyógyulást. Mivel ez a gyógyító hatás sokrétű lehet, érdemes kiemelni csupán három erényt, vagyis személyi értéket, emberi jó tulajdonságot, Aquinói Szent Tamás tanítása alapján: az egyik az önfegyelem, a másik a testi-lelki egészség megtapasztalásával szerzett lelkiállapot, amit Németh László „jó közérzetnek” nevez. Utóbbihoz még hozzávehetjük harmadiknak a pszichikai eredetű depressziós állapot megelőzését vagy gyógyítását.

1. Az *önmérséklet* az úgynevezett sarkalatos erények egyike, Platón és a görög etika tanítása alapján, amely az ételben, italban való mértéktartást jelenti. A nemiség külön téma, amelynek önfegyelme már nem férne bele a jelen reflexióba. Hogyan kapcsolódik az önmérséklet a Bibliához? Úgy, hogy a hellenista korban a négy sarkalatos erény keretében az önfegyelem az Ószövetség bölcsességi könyveibe is bekerült, az okossággal, igazságossággal és bátorsággal karöltve, persze a bibliai kinyilatkoztatás kontextusában (vö. Bölcs 8,7). Aki tehát kifejleszti magában az önmérséklet erényét, vagyis személyi értékét, abban kialakul egy *spontán készség*, habitus, mint a zongorajáték gyakorlásával az ujjak egyre könnyedebb, végül bravúros mozgása esetében. S ez akkor is sokat jelent, ha nem jut el a bravúros játék spontaneitásának kiemelkedő fokára.

A keresztény életben – mint más vallásokban is – ezt hivatott segíteni a *böjti fegyelem*. S ennek preventív jellege – orvosi szempontból nézve is – az, hogy amikor például diétázni kell, az nem okoz problémát, mert megvan hozzá a páciens kellő lelki fölkészültsége, latinul: habitusa. Ezért ismerte el a böjt jelentőségét már évtizedekkel ezelőtt a német orvosprofesszor, dr. Spiske. Ő még szigoritaná is az Egyház böjti fegyelmét, amit a mohamedánok különösen komolyan vesznek. Az internet pedig részletesen föltárja az érdeklődőknek, hogy az orvosilag ajánlott és ellenőrzött böjt milyen gyógyító hatással lehet az emberre – például testünk méregtelenítése terén.

A fegyelmezett ember tehát olyan lelkiállapotban van, hogy nem éri őt váratlanul az orvos ajánlata, akár betegről, akár idős emberekről legyen szó. De a fiataloknak is fontos, hogy kifejlesszék az önfegyelem készségét. Ha például egy fiú vagy leány énekes szeretne lenni, le kell mondania a fagylatozásról. Humoros példák is vannak a szeszes ital fogyasztásában való önmérsékletre, illetve annak elutasítására. A bajor gazda komoly májpanaszokkal ment az orvosához, s megkapta az intelmet: „Herr Müller, az első és legfontosabb, hogy a napi söradagját lecsökkentsen”. Mire a gazda: „Doktor úr, árulja el, hogy mi a második legfontosabb.” Ezt ugyanis nem vállalta.

Az orvos nem segítheti a gyógyulást, ha betege nem tud lemondani, például a dohányzásról, a zsíros ételekről vagy a szeszes ital túlzott fogyasztásáról. A drogokról nem is szólva. Főleg a jóléti társadalmak jellemzője ez. Ha valaki nem képes lemondani, a következmény bizonyos esetekben akár életveszélyes is lehet. Erre alkottam meg a magam szentenciáját: „Tudj lemondani, hogy ne kelljen rólad lemondani”. Hiszen a magyar falusi embereknel szóbeszéd tárgya volt, ha valakiről „lemondtak” az orvosok, ami azt jelenti, hogy gyógyíthatatlannak nyilvánítták.

2. A *jó közérzet*. Aquinói Szent Tamás ezt is habitusnak mondja, mint az előbbi: a spontán cselekvésre irányuló jó készséget. Ez valami több, de ennek kialakítása is tőlünk függ. E szerint kétféle jó készségünk van: az önmérséklet mint erény, amely *cselekvő készség*, a jó közérzet viszont egész személyiségünk állapota. S ez kifejezett ellentéte a depressziós állapotnak. A habitus a „se habere” igéből képzett szó, amely a hogylétre utal. A latin „Quomodo te habes?”, magyarul azt jelenti: „Hogy vagy?”. Ezzel ugyanis közérzetünkre s vele általános egészségi állapotunkra kérdezzünk rá. Abban pedig a teljes ember teljes egészsége benne rejlik, persze emberi állapotunk mértéke szerint. Az is benne van tehát, hogy rendben van a lelkiismeretem, hogy rendben vannak a dolgaim, közösségi

vonatkozásban is. Ha őszinte a válasz: „Köszönöm, jól vagyok”, ez azt jelenti, hogy megfelelő testi-lelki egészségi állapotban vagyok, amely a közérzetemet is meghatározza. Ismert a görög jelmondat: „Ép testben ép lélek”.

3. A jó közérzethez kapcsolható – főleg a létdepresszió megelőzésére – *életünk értelmének tudatosítása*, bensővé tétele (interiorizáció). Jellemző, hogy a katekizmus ezzel a kérdéssel kezdődött, ahogyan még én tanultam: „Mi végett vagyunk a világon?” Vagyis: mi az életünk értelme, azon belül a hivatásunk értelme, és persze a megpróbáltatásainkkal a szenvedés értelme is.

Mindez elsősorban a pszichikai síkon jelentkező, „szerzett” depresszió preventív gyógyítását segíti elő. Ebben is jelentős szerepet kaphat a vallásos hit. Sokak előtt ismeretes, hogy a neves bécsi pszichiáter, Viktor Erwin Frankl terápiájának centrális irányulása is pontosan ez. A „logoterápia” a logosznak, vagyis az élet értelmének gyógyító újraélesztését jelenti, és nem csak a keresztény hívők számára. Ha valamilyen más valláshoz tartozik valaki, akkor annak keretében. Ha keresztény vagyok, akkor a saját egyházamon belül, ha buddhista vagyok, akkor buddhistaként. Eszembe jut egy megrendítő eset. Vallásos családból származó fiatalember bekerül a pénzvilág sodrába, átvéve annak értékrendjét. E szerint: az ember értékét bankszámlája határozza meg. Elveszíti a hitét, nem gyakorolja a vallását, és éppen a házassága előtt kerül depressziós állapotba, teljesen váratlanul. Pszichiáterre volna szüksége, vagy lelkiatyára. Vagy talán mindkettőre. Frankl ezt jól tudta, és alkalmazta is, együttműködve a különböző vallások lelkivezetőivel. S módszere így vált igazán hatásossá.

A vallásos hit lelki betegségeket megelőző, úgynevezett preventív hatását illetően három erényt emeltünk ki: az önmérsékletet, az egészséges életmód által kialakuló jó közérzetet és az élet értelmének, azon belül a saját életem, hivatásom értelmének tudatosítását. Ebben még a betegségnek is lehet termékeny szerepe. Mert a betegség figyelmeztető. Ezért mondta Kneipp: „Egészségemet betegségemnek köszönhetem”. Őt ugyanis, mint annyi más embertársát, a betegsége ébresztette rá, mit kell tennie egészsége érdekében, amely azt jelenti: ép testben ép lélek. S aki ennek tényleg a birtokában van, az a rutinszerű kérdésre: „Hogy vagy?”, nyugodtan válaszolhatja: „Köszönöm, jól”.

Boda László

TÖBBEN GYÓNNAK

Anglia és Wales katolikus templomainak kétharmada a gyónások számának erőteljes növekedését regisztrálta az utóbbi néhány évben – jelentette szeptember 2-án a *Daily Telegraph*. A jelenséget XVI. Benedek 2010-es nagy-britanniai látogatásának és Ferenc pápa emberközeli személyiségének tulajdonítják.

Kieran Conry, Arundel és Brighton püspöke úgy véli, hogy a gyónások számának emelkedése az ő egyházmegyéjében a két pápa személyén kívül minden bizonnal annak is köszönhető, hogy lazitottak a gyónás menetének kötött formáján, így több fiatal is betér a gyóntatószékbe. Például előfordul, hogy valaki okostelefonnal a kezében jön gyónni, és alkalmazások egész sorát használja, amelyek végigvezetik a folyamatot.

Conry szerint az emberek elsősorban nem bűnlajstrommal jönnek gyónni, mint régen. „Inkább a problémáikról szeretnének beszélni. A gyónás nem csupán a lelkiismeret könnyítésére szolgál, az emberek fontos és személyes tapasztalatként élik meg, amely segíti Istennel és a többi emberrel való kapcsolatukat.” □

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

Általános szándék: Hogy mind-azok, akik az élet súlyától összezúzva érzik magukat, olyannyira, hogy a befejezését óhajtják, tudják észrevenni Isten szeretetének közelségét.

A pápa ebben a hónapban olyan emberekre hívja fel a figyelmünket, akik az élet nehézségei miatt sötétségben járnak, és úgy érzik, nincs más kiút, mint hogy önnön életüknek véget vessenek. A Szentatya arra szólít fel minket, hogy támogassuk őket mind imáinkkal, mind aktív szeretetünkkel.

Érdemes átgondolnunk, hogy a kétségbeesés hogyan függ össze az öngyilkossági hajlammal. A pszichológusok úgy tekintenek a kétségbeesésre, mint egy normális jelenségre az ember életében, ami kisebb-nagyobb mértékben mindannyiunkra jellemző. Am a kétségbeesett embereknek csak egy kis százaléka érez késztetést az önpusztításra, és csak egy még kisebb hányaduk jut el valóban az öngyilkossági kísérletig.

Ebben a hónapban arra vagyunk hivatottak, hogy azokért imádkozzunk, akiket a kétségbeesés már annyira a hatalmába kerített, hogy késztetést éreznek az öngyilkosságra (még ha aztán nem is jutnak el a végzetes tétlig).

Jellemző, hogy az öngyilkosságot fontolgató emberek csalódtak, és nem találják a helyüket a körülöttük lévő világban. Hívők esetén a csalódottság Istenrel kapcsolatban is lehet.

Egyeseket félelem gyötör azzal kapcsolatban, hogy Isten vajon milyennek látja őket. Van, aki egyszer csak elveszíti a hitét abban, hogy Isten tényleg szereti őt, mások pedig sosem tudták igazán hinni az örömhirt.

Ebben a helyzetben az emberek, még ha Istent közel is érzik, inkább eltaszítanák maguktól, mert félnek, hogy Isten elenséges lesz velük szemben. Az ilyen lelkiállapotban bizony lehetséges még az isteni közelséget is fenyegető és zaklató jelenlétként megélni.

Tehát amikor az ilyen helyzetben lévő emberekért imádkozunk, vagy esetleg vigasztaljuk őket, tartsuk észben: nem elég mondogatni nekik, hogy Isten szereti őket. Olykor jobb és biztonságosabb, ha egyszerűen a saját közelségünkön, törődésünkön keresztül ébresztjük rá őket Isten szeretetére, és Isten nevét adott esetben még csak ki sem ejtjük a szánkon.

Ebben a hónapban imádkozzunk együtt a pápával azokért, akik a sötétségben járnak, hogy meglássák a világosságát.

(James Christie SJ, Skóciában dolgozó jezsuita pszichoterapeuta)

Missziós szándék: Hogy a missziós világnap ünneplése valamennyi keresztényt ébressze annak tudatára, hogy ők Isten szavának nem csupán befogadói, hanem hirdetői is.

Korunkban, melyet az e-mail és a telefonos üzenetek jellemeznek, az információ folyamatosan áramlik, méghozzá egyre kifinomultabb kommunikációs eszközökön, és bizony meglehet, hogy még az átlagemberre is naponta százszézzel záporoznak a szavak.

Az óceánnyi szóáradatban vajon mennyi esély jut Isten szavának? Vajon meghallják-e az emberek? Mi van, ha elvesz az áradatban, és Isten szava is csak egy hang marad a többi között a hangzavarban?

És mégis, mint ahogy keresztények millióinak reménysége, hite és élete bizonyítja századokon át, Isten Igéje mindig végtelenül erősebb minden más szónál.

(Folytatás a 4. oldalon)

KILÉPNI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Nem szabad elfelejtenünk az evangelizációnak azt az alapelvét, hogy nem lehet Krisztust az Egyház nélkül hirdetni. Az evangelizáció sohasem egy elszigetelt, egyéni vagy magánjellegű tett, hanem mindig az Egyház közösségének cselekedete.”

A pápa az igehirdetés számos kihívásáról is szól, és mindenkit arra buzdít, hogy vigye el a mai kor embere számára azt „a biztos fényt, amit csak a Krisztussal való találkozás adhat, és ami az élet minden napját bevilágítja”.

Az Egyház missziós jellege nem prozelitizmus, vagyis pusztá hittérítői buzgalom, hanem a konkrét élet tanúságtétele, amely világosságot ad, utat mutat, reményt és szeretet sugároz”. A pápa kiemeli, hogy „az Egyházat a Szentlélek vezeti ezen az úton”.

A missziós világnapra írt pápai üzenet záró részében a Szentatya arra emlékeztet, hogy milyen sokan lesznek az evangéliumi örömhír hordozói a misszionáriusoktól kezdve a fidei donum papi közösség tagjaiig és azokig a világi hívekig, akik „azért hagy-

ják el hazájukat, hogy az Evangéliumot más területen és kulturális közegben szolgálják”.

„Misszionáriusokat adni sohasem veszteség, hanem nyereség” – állapítja meg Ferenc pápa. Arra ösztönzi a püspököket és a vallások családokat, hogy „segítsék azokat a helyi egyházakat, amelyeknek szükségük van papokra, szerzetesekre és világiakra is, hogy megerősítsék a keresztény közösségeket”.

Fontos, hogy „a hivatásokban gazdagabb egyházak nagylelkűen segítsék azokat, ahol az ilyen elkötelezettségű emberekből kevesebb van”. A Szentatya kiemeli a „fiatal egyházak” jelentőségét, amelyek új lelkesedést vihetnek a régebbi keresztény hagyományokkal rendelkező közösségekbe.

Ferenc pápa végül gondolatban a világ számos pontján üldözött keresztény felé fordul, és megállapítja, hogy ma több a vértanú, mint az első századokban volt. A pápa biztosítja őket arról, hogy lélekben és az imádságban közel van hozzájuk, és megismétli számukra Jézus vigasztaló szavait: „Bizatok, én legyőztem a világot” (Jn 16,33).

(Vatikáni Rádió)

STEFAN LÁSZLÓ PÜSPÖK SZOBRA KISMARTONBAN

A kismartoni (Eisenstadt) Szent Márton-dómban szeptember 3-án főpapi szentmisével nyitották meg az egyházmegye új munkaévét, majd megáldották az egyházmegye első főpásztorának mellszobrát.

Stefan László 1913-ban született Pozsonyban. 1914-től az akkor még Magyarországhoz, a trianoni határmódosítások óta Ausztriához tartozó Darázsfalván (Trausdorf an der Wulka) nevelkedett háromnyelvű – horvát, magyar, német – környezetben. 1936-ban szentelték pappá Bécsben. 1954-től, az egyházmegye megalakulása előtt Burgenland apostoli adminisztrátora volt. Jelentős szerepe volt a burgenlandi egyházi képzés újbóli megszervezésében és 1960-ban a Kismartoni Egyházmegye megalakításában. 1993-ig vezette az egyházmegyét.

A bronzból készült szobor, amely Babusa János magyar szobrászművész alkotása, a püspökség bejáratánál, az épület előterében kapott helyet. A portré püspöki díszben ábrázolja a főpásztort, ke-

Zsifkovics püspök – a szobrász és művészarságában

zében egy összetekert papírral – szentbeszéd, irat vagy tervrajz: ezt a nézőre bízta azt alkotó –, újján a halászyűrével, amelyen környezetéből kiemelkedően ragyogva csillog a kereszt. A püspök arca minden ünnepélyességtől mentes, mégis emelkedett, a rá jellemző közvetlenséggel, szelíd mosollyal tekint a belépőre. A még élő szemtanúk, Stefan László püspök egykori munkatársai szerint jól kifejezi az egyházmegye első főpásztorának egyéniségét.

Babusa János budapesti szobrászművész alkotásai egyházi körökben is igen ismertek. Számtalan portrét készített Bartók Bélától Ravasz László református püspökig. Legjelentősebb alkotásai Budapesten a XVII. kerületben felállított, életnagyságnál nagyobb kőből faragott szobra Boldog II. János Pál pápáról, a Budaörsön található egész alakos Mindszenty József-köszobra, és a buda-

pesti Szent István-bazilikában legutóbb megáldott Boldog IV. Károly ereklyetartó hermája.

Ágidiusz Zsifkovics kismartoni püspök rövid beszédében először magyarul köszöntötte az alkotót, kiemelve szimbolikus jelentőségét annak, hogy ezt a szobrot egy magyar művész készítette el. Majd elődjének elődjét mint lelkipásztort, építőt és hídverőt mutatta be. Különösen hangsúlyozta László püspök fáradtságait – azokban a politikailag és gazdaságilag is nehéz időkben – az országok, népek és nemzetiségek közötti kapcsolatépítésben.

Zsifkovics püspök arra hívta fel a jelenlévőket, hogy ki-ki lehetőségei szerint ebben a szellemben szolgálja az Egyház ügyét.

Születésének századik évfordulója alkalmából a magyar-horvát származású főpásztorról a Kismartoni Egyházmegyei Múzeumban kiállítás tekinthető meg, amely november 11-ig tart nyitva. A püspökség épülete előtti téren néhány képből álló megemlékezés látható. A nagyméretű tablók a Kismartoni Egyházmegye építőjét hivatásának kialakulásától mutatják be élete, lelkipásztori működése fontosabb eseményeit megjelenítve.

„Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok” – püspöki jelmondata áll az első tablón, az utolsón pedig az a kép, amikor II. János Pál pápával találkozott: „Mindannyian tudatában vagyunk e pillanat nagyságának” – szól a felirat.

A Kismartoni Egyházmegye örömmel és szeretettel emlékezik alapító főpásztorára, Stefan László püspök atyára. Ennek újabb méltó állomása volt a szoboravatás és a hozzá kapcsolódó ünnepség.

Varga János

GYALOGZARÁNDOKLAT MARIAZELLBE

1979 júniusában Mariazellben, Mindszenty József hercegprímás sírjánál találkoztunk sokan, a szabad világban élő magyarok, hogy lerójuk tiszteletünket a mártír sorsú főpap előtt, és Boldogasszony Anyánk közbenjárását kérjük hazánk szabadulásáért. Ez alkalommal hívott minket a cserkésztsízt, a megbecsült orvos, dr. Vadon Pál (Palkó bá) az első gyalogos zarándoklatunkra.

Néhány évre rá, 1985-ben nagy veszteség érte a grazi magyarokat: Palkó bá autószerencsétlenség áldozata lett. A csapatparancsnok cserkészei nevében megígérte, hogy az elhunyt kezéből kiesett vándorbotot felveszik, és újra és újra megrendezik a Mindszenty-Vadon gyalogos emlékzarándoklatot Grazból Mariazellbe. Ennek szervezését a cserkészcsapat megszűnése után a Magyar Katolikus Közösség vállalta magára. Jöttek velünk idősek, fiatalok, itteni és – amikor már lehetett – otthoni barátok. Voltak, akik csak néhányszor, mások viszont tizenöt-húsz-huszonöt vagy harminc alkalommal. A fiatal generáció – dr. Schubert-Vadon Éva orvos, Csicsely Tamás mérnök, Tarcsay Csaba professzor, aki a huszonötödik zarándoklaton vette át a vezetést Ugri Mihálytól.

Idén, a harmincadik alkalommal is a reggeli szentmise után Palkó bá sírjától indultunk. Ott megemlékeztünk tíz el-

hunyt zarándoktársunkról és P. Kühár Ede atyáról. Vittük magunkkal a kegy-szobor kicsinyített mását is. Útközben nemzeti színű szalaggal díszítettük a Rába forrását. Fodor János atya, volt lelkészünk vezetésével elmédkedtünk a Miatyánkról, miközben az alpesi legelőkön, fenyvesek között haladtunk célunk felé. Vezetett elmédkedést Tarcsay Csaba és Tünde is. A két napsütötte nap után eső és köd nehezítette meg a Hohe Veitsch mintegy kétezer méter magason álló menedékházához vezető fárasztó, meredek utat.

Amikor a bazilika előtt kis Mária-szobrunkkal – melyet a 12 éves Csicsely Margit vitt éppen – bevonulásra vártunk, mintha egy-egy napsugár áttört volna a sűrű felhőket. Karl Schauer, Molnár Ottó prelátus és Holló István vezették fáradt, de lelkesen éneklő csoportunkat a Szűzanya kegyoltárához. Ott P. Karl köszöntött minket, és méltatta harminc éve tartó zarándoklatunkat. Beregszászi Olga éneke után az Angyaloknak királynéja dallamára vonultunk a Szent Mihály-kápolnába. Pálmai Godofréd üdvözlő szavai után Ottó atya mutatta be a szentmisét, és István atya prédikált. Az áldás után a jövő évi viszontlátás reményében a Boldogasszony Anyánkat énekelve búcsúztunk Mariazellből.

(zarándok)

APOSTOLUKRA EMLÉKEZTEK A MOLDAVI CSÁNGÓK

Kacsikában, Bukovina e híres búcsújáró helyén a Fekete Madonna kegyképe előtt tisztelegve az idén is összesereglett Nagyboldogasszony ünnepén a moldvai csángók keresztalja, amelyet több évtizeden át Jáki Teodóz győri bencés szerzetes, népzene kutató vezetett és pásztortolt, elődje, példaképe, Domokos Pál Péter nyomdokain haladva.

Kacsika festői, erdős, hegyes-völgyes vidéken fekszik. Lengyelföldről, Stanislauból került Bukovinába a kegykép, mely a częstochowai híres Mária-képnek – mely Nagy Lajos király adománya volt – a másolata. A bukovinai kegyhely hosszú időn át a magyar és a történelem során ott letelepedett lengyel katolikusok zarándokhelye volt; hivatalos búcsújáró helyé a XIX–XX. század fordulóján vált. Ma már lengyel-román katolikus búcsújáró helyként tartják számon, de a különböző vidékekről összesereglett német, ukrán és magyar zarándokok találkozóhelye is.

A kegytemplom mögötti lourdes-i kápolnában a magyar misén – amely a moldvai Iasi– Jászvásári Egyházmegyében az egyetlen hivatalosan is engedélyezett magyar nyelvű szertartás – Jáki Teodóztól is megemlékeztek a Kárpát-kanyaron túlról érkezett csángók és a misét bemutató Berszán Lajos gyimesfelsőlaki plébános, a neves Szent Erzsébet Liceum alapítója, nyugalmazott igazgatója, jelenlegi lelkivezetője. Teodóz atya 1978-tól járt ki a moldvai csángó falvakba, gyűjtötte ősi, népi vallásos énekeiket, imádságaikat, fölkarolta a magyar nyelvű szentmiséért folytatott küzdelmüket.

A csángó keresztalja – mint mindig – ezúttal is díszes népviseletben, énekelve érkezett a szertartás helyszínére, a nemrég Európai Polgári Díjjal kitüntetett Nyisztor Ilona csángó népdalénekes vezetésével. A szertartás kezdetén Berszán Lajos méltatta Teodóz atyát, aki idős kora ellenére sokszor jött el Moldvába, sok csángómagyart megvigasztalt, bátorított kedves mosolyával, szavaival. „Bizonyára most is velünk van, és a Jóisten előtt könyörög szeretett csángó testvéreért, és a Boldogságos Szűz oltalmába ajánlja őket a mennybevitel ünnepén.

Homíliájában az atya a vizitáció eseményére emlékeztetett. Kétezer esztendeje már annak, hogy Istennek egy választott leánya magasztaló éneket énekelt az Úrnak, amikor találkozott a gyermekét váró Erzsébettel. Magasztaló énekében a Szent Szűz hálát adott az Úrnak, hogy tekintetre méltónak találta szolgálójának alázatosságát, akit mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék – idézte a háláéneket.

Csángó hívek Kacsikában

„Most ezt tapasztaljuk Kacsikán” – hangzott el a szentbeszédben. „Minden nemzedék, minden nemzetiség boldognak hirdeti Máriát: felhangzik a magyar nyelvű szentmise, majd német, lengyel, román testvéreink szentáldozata is. Istennek ez az áldott leánya előre látott évezredekre. Milyen jó, hogy ebbe a gyönyörű imádságos-énekes virágcsoportba, amit a nemzetek kötnek a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére, a mi édes anyanyelvünkön, a szép magyar nyelven is odatehetjük virágainkat, így köszöntve Máriát!”

Berszán Lajos atya elismeréssel, szeretettel szólt a fiatalokhoz, akik az olvasmányt, a szentleckét szépen hangsúlyozva magyar nyelven olvasták fel, és valamennyiükhöz, akik szép éneklésükkel gazdagították a szertartást. „Egy virágoskert akkor szép, ha sokféle virág van benne. Mi, emberek Istennek a virágoskertje vagyunk, s e kertben a magyarok is egy különleges, egyedi virágfajta. Hát ma nyílunk mi is a Szűzanya tiszteletére” – buzdított. Felidézte egy emlékezetes találkozását egy idős bogdánfalvi csángó emberrel, aki nem járhatott magyar iskolába, de nagymamája imádságos könyvéből a Miatyánk alapján, amelyet gyermekként kívülről megtanult, ki-silabizálta a magyar betűket, és önmaga találatkonyságával tanult meg olvasni. „Legszebb énekeinket, imádságainkat ti is tanuljátok meg, s akkor lesz magyar jövője a csángóságnak” – hangzott el a buzdítás.

A szertartás végén felcsendült a búcsúok legszebb éneke, az Arany-miatyánk és a Boldogasszony Anyánk csángómagyar változata.

Toldi Éva/MK

ÜNNEPELTEK AZ ANGLIAI MAGYAROK

Szeptember 1-jén a londoni magyar katolikusok Szent István királyunkra emlékeztek. Udvardy György pécsi püspök jelenlétével, tanításával és a szeretettel tette emlékezetesebbé az ünnepet.

A főpapi szentmise keretében nyolc magyar katolikus fiatal részesült a bérnálás szentségében. A magyarországi főpásztor prédikációjában arra buzdította a bérnálkozókat, hogy legyenek a Szentlélek követői, és hirdessék Jézus Krisztus tanítását: hitet, reményt és szeretet sugározzanak magukból. A szentmise végén a püspök megáldotta az „új kenyeret” – azaz két kenyeret: egyiket egy magyarországi, másikat egy erdélyi fiatal sütötte.

A szentmisén a fiatalokból alakult új kórus – Kaposi Gerely karnagy vezetésével és Korpos Attila kántor irányítá-

sával – tette szebbé az ünneplést, amelyben részt vett Csák János londoni nagykövete, valamint az Angliai Római Katolikusok Magyarok Egyesülete vezetői, Adler Edit, Orosz Mária és Szabó Tamás, továbbá más angliai magyar civil szervezetek képviselői – kifejezve ezzel is az összetartozás erejét és fontosságát.

Csicsó János főlelkész

Gyerekeknek

A NAGY Ő

Esküvőre hívtak a nyár végén. Gyermekeim unokatestvérének a fia nősült. Vagyis unokáim másodfokú unokatestvére. A mi családjunkban mindig is nagy volt az összetartás, gyerekeim és unokáim is elég szoros kapcsolatban voltak-vannak az unokatestvéreikkel, mindig örülnek, ha valamilyen családi alkalommal találkozhatnak, gyakran nyaraltak is együtt. Így aztán elég jól ismerik egymást, a másik jó és kevésbé jó tulajdonságait egyaránt. És megtanulták, illetve folyamatosan tanulják, hogy gyengeségeikre úgy figyelmeztessék a másikat, hogy az lehetőleg ne legyen bántó.

Most az esküvői vacsoránál például az egyik nagylány kedvesen igyekezett megnyugtatni tizenhárom éves unokámat az asztalnál, amikor igencsak bőségesen szedett magának a legfinomabb falatokból. „Sajnálom, ha elrontanád a

gyomrod. Majd mi is segítünk, hogy kiürüljön az a tál...”

Egy másik unokatestvér pedig Ferkónak, a vőlegénynek fejezte ki jókívánását. Jókora tábla állt az ifjú pár közelében, amelyre mindenki ráírhatott valamit: mókás vagy komoly tanácsait. A tizenhat éves Kinga hosszasan álldogált a tábla előtt, amelyre valaki azt írta fel az előbb: „Találjátok meg egymásban mindig újra a nagy Őt!” Tudom, hogy Kinga jól ismeri az unokabátyját, nagyon kedveli ezt a mindig vidám fiatalembert, de kissé aggodík is érte, mert meglehetősen önzőnek tartja. Hogyan fogja ezt viselni a felesége? És Kinga némi töprengés után megfogalmazta az ő jókívánását: „Előbb találjátok meg magatokban a kicsi ént!”

Ferkó elolvasta, kissé elkomolyodott. Úgy bólogatott, mint aki megértette.

Erzsébet néni

Fiataloknak

MIÉRT JÓ PAPNAK LENNI?

Amikor a papság szentségéről elmélkedünk, mindenképpen Jézus Krisztus szavait szeretném idézni az evangéliumból: „Amikor Jézus befejezte a tanítást, így szólt Simonhoz: »Evezz a mélyre, és vesétek ki a hálótokat halfogásra.« »Mester, egész éjszaka fáradoztunk, s nem fogtunk semmit, de a te szavadra kivetem a hálót« – válaszolta Simon.” Majd pár sorral tovább ezt olvassuk: „Ne félj! Ezentúl emberhalász leszel.” (Lk 5,4-6,11)

Nagyon szép, mély párbeszéd ez Jézus, a Mester és a gyarló ember, Simon Péter között. Én a meghívást, a kiválasztást és küldetést olvasom ki ebből a dialógusból.

Pár nappal ezelőtt egy nagyon szép intelmet olvastam Ferenc pápánktól: „a pap legyen mindig humánus, vagyis ember!”

Nagyon sok kérdés fogalmazódik meg a mai fiatalok szívében, és ezek a kérdések a papság szentségét is érintik. Vagyis Krisztus követését. Amelyre „másodállásban”, fél szívvel nem lehet, nem szabad vállalkozni. Csakis teljes emberi mivoltunkkal. Elkötelezve magunkat Jézusért és az ő Egyházáért.

Egyszer megkérdezték Boldog II. János Pál pápától, hogy mi a papság, és ő miért éppen ezt a hivatást választotta. A válasz nagyon egyszerű volt: „Ez egy nagy titok!” Valóban így van. Az a fiatalember, aki meghallja Krisztus hívását és igennel válaszol rá, majd amikor papként az oltárnál nap mint nap bemutatja a húsvéti áldozatot, vagyis miséz, akkor a pap tényleg megéli a nagy döbbenetet: ez valóban egy nagy isteni titok. Amikor a pap gyóntat, Isten megbocsátó kegyelmét közvetíti a bűneit bánó ember számára: ez a nagy isteni titok újra érzékelhető a számára. (Amikor – vészterhes

történelmi időkben – a gyónási titok megőrzéséért az életét kell áldoznia, akkor is...) Amikor a gyermekeket a keresztrevenésre, vagyis imára tanítja, amikor a fiatal fiú és a lány házasságát megáldja, amikor a beteget Jézus nevében megvigasztalja, és amikor az elhunyt embert eltemeti, akkor lesz igazából a pap krisztusivá, vagyis – Isten különös kegyelméből – maga Jézus Krisztus.

Mondjam azt, hogy kevesen vagyunk? Mondjam ezt, hogy néha megkísért engem is a magány? Hogy néha nehézzé a cölöbátus, vagyis a nőtlen élet? Mondjam azt, hogy engem sem kerül el a kísértés, hogy magam is követek el bűnt, hogy olykor meggyötör a lelkiismeretem, hogy számomra sem ismeretlen érzés a félelem vagy a remény megfogatkozása? Ha nem akarok hazudni, nem tagadhatom ezeket. Emberi állapotunkhoz tartozó valóság mindez. De ha képes vagyok megújulni, vagyis meggyónni és bűnbánatot tartani és újra Krisztust szeretni, minden örömmel hirdetni az Örömhírt, akkor minden emberi nehézséggel, gyarlósággal együtt jó emberhalász vagyok, vagyis jó pap!

Szeretem a hivatásomat, szeretem Jézus Krisztust, szeretem az ő Egyházát! Hozzáteszem, hogy nagyon izgalmas is a papi élet. Ezt különösen is átérezhetem most, amikor Magyarországról jött a drámai hír: megöltek egy katolikus papot. Ennek ellenére nem félek, mert ha Isten velünk van, ki lehet ellenünk!?

Istenem, segíts, hogy jó pap legyek, és küldj munkásokat a te aratásodba! Szűz Mária, Magyarország patrónája, a papok anyja: könyörögj éretem, a bűnösért!

János atya Londonból

mi birtokoljuk és mi hirdetjük. Amíg Jézus nyomtatványok, könyvoldalak és papírlapok rabja marad, addig Ő is csak egy szó a milliónyi többi között, amelyekkel találkozunk az életünk során.

Hanem amikor az Ige majd testté lesz mindannyiunkban, erőt ad nekünk, hogy mi legyünk a pusztába kiáltó szó, hogy mi legyünk az üzenet, amely elhallatszik a föld határáig. Mi leszünk az örömhír, hogy Velünk-az-Isten (Emmánuel). „Uram, kihez mehetnénk? Örök életet adó szavaid vannak!”

Ebben a hónapban, ahogy egy újabb missziós világnapra emlékezünk, engedjük, hogy Isten Igéje egészen megszálljon minket, és aktív hirdetői legyünk Krisztusnak, ahogyan azt a Szentatyja elvárja tőlünk.

(Francis Juan SJ, Bombay, India)

Fordította: Szerdahelyi Miklós

NEM LESZ (EGYELŐRE) EUTANÁZIATÖRVÉNY?

Törvénysértő az Országos Választási Bizottság (OVB) határozata az eutanáziáról szóló népi kezdeményezés hitelesítéséről – közölte a Kúria szeptember 12-én Budapesten közzétett határozatában.

Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés úgy szól: „Egyetért-e Ön azzal, hogy a gyógyíthatatlan halálos betegségben szenvedő felnőtt korúak orvosi segítséggel vethessenek véget az életüknek?”

A Kúria megállapította: a népi kezdeményezés célja, hogy az Országgyűlés az adott kérdést tűzze napirendre és tárgyalja meg, az OVB-határozatban hitelesített kérdés azonban megfogalmazásával azt a látszatot kelti, hogy a választópolgárok az aláírásukkal népszavazást kezdeményeznek – így nem derül ki egyértelműen, hogy miről is döntenek.

A kérdés azt sugallja, hogy az ügyben a választópolgárok döntenek az Ország-

gyűlésre kötelező módon. A népi kezdeményezésre feltett kérdés ezért alkalmas arra, hogy a választópolgárokat adott esetben félrevezesse – közölték. Hozzá tették: ezért a Kúria az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítő OVB-határozatot megsemmisítette, és az OVB-t új eljárásra utasította.

A népi kezdeményezésekhez ötven ezer érvényes aláírás kell, ha ez összegyűlik, a parlamentnek napirendjére kell vennie a kérdést.

A kezdeményezés ellen tiltakozott a Magyar Orvosi Kamara (MOK), visszautasítva az aktív eutanáziát.

A népi kezdeményezéssel kapcsolatban Nagy Kálmán, a KDNP országgyűlési képviselője korábban azt mondta, hogy pártja az eutanázia aktív és passzív formáját egyaránt elutasítja, törvényellenesnek tartja, és a parlamentben soha nem fog ilyen jogszabályt megszavazni.

(MTI)

PAP LETT A „HALÁLRA ÍTÉLT” IKREKBŐL

Két chilei pap – ikertestvérek – azt állítja: édesanyjuk egykori döntése, amellyel nemet mondott az orvosok abortuszt javasló tanácsára, segített elmélyíteni papi hivatásukat.

Paulo és Felipe atya 1984-ben született a chilei Lagunillas de Casablancában. Édesanyjuk, Rosa Silva, mielőtt a gyermekei megszülettek volna, ultrahangvizsgálatokon vett részt. Az orvos azt mondta neki, hogy valami furcsát lát: három lába és két feje van a babának, ezért javasolta, vetesse el súlyos fejlődési rendellenességet mutató gyermekét. Az abortusz „terápiás céllal” engedélyezve volt az országban. Más orvosok is ezt ajánlották az anyának, mondván, hogy veszélyben lehet az élete. Az anya azt válaszolta: vállalja, amit Isten neki szán.

Eljött a szülés ideje. Szeptember 10-én megszületett a kis Felipe. Mivel ezt követően a méhlepény nem választódott le, a doktorok ki akarták tisztítani a nő méhét. Ő azonban nem engedte, mert úgy érezte, még egy gyermek van a szíve alatt. És tizenhét perccel később megszületett Paulo. Ha az édesanya enged az orvosi beavatkozásnak, második fia csak nagyon súlyos sérülésekkel jöhetett volna világra.

Az ikreknek édesanyjuk akkor mesélte el születésük körülményeit, ami-

kor már a szeminárium hatodik évében jártak. Habár az ikrek katolikus szellemiségű családban nőttek fel, kamaszkorukban eltávolodtak a hittől, és nem jártak misére sem. Szüleik házasságának megromlása, majd válásuk azonban visszatérítette őket a hithez, az Egyházba, és ekkor bértámasztott meg, már felnőtt fejjel. Közel álltak ugyan egymáshoz, mégsem beszéltek egymással arról, hogy mindketten papnak készülnek. 2003-ban léptek be a szemináriumba, amit a család először értetlenkedve fogadott. De az édesanya, látva hogy fiai boldogok, elfogadta döntésüket, és ő maga is megtalálta lelke békéjét. Az ikreket 2012-ben szentelték pappá.

Isten azt szeretné, hogy boldogok legyünk, és a papság gyönyörű hivatás, amiben teljesen boldogok vagyunk – mondta ezzel kapcsolatban Felipe a CAN-nak. Születésükkel kapcsolatban Paulo azt mondta: édesanyja bölcsességét mutatja, hogy erről éppen a megfelelő időben beszélt velük.

(MK)

A HARMADIK NEM

Novembertől a német szülők meghatározatlan neműként is anyakönyveztetethetik új-született gyermeküket. Ez az első ilyen törvény Európában.

A születési anyakönyvi kivonatokban a férfi és nő megjelölés mellett a „meghatározatlan” kategória is életbe lép, így aki később mindkét nem jellemzőit érvényesnek érzi magára, eldöntheti, milyen neműként szeretne élni. Az új törvény azt is lehetővé teszi, hogy valaki akár egész életében ne azonosuljon a férfi vagy a női nemmel. A változtatás csak a születési dokumentumokat érinti, a személyi okmányokban egyelőre csak férfi és nő kategória szerepel – írja a Spiegel Online.

„Harmadik nem” Nepálban, Indiában, Ausztráliában és Új-Zélandon létezik hivatalosan. Az Európai Unióban Finnország tett jelentős lépéseket a nemi kategóriák kitágítása terén, ám konkrét törvényi változás egyelőre nincs kilátásban. □

EGYMILLIÓAN MÁR ALÁÍRTÁK...

Nagy pillanat Európa életében, és történelmi siker Magyarországon: egymillió ember nevét és aláírását adva kiállt egy közös érték, az emberi élet védelme és tisztelete mellett.

Valamennyi alapvető emberi jog azon alapul, hogy minden ember megismételhetetlen, pótolhatatlan értéket képvisel, ezért az emberi életet már a fogantatásától kezdve védelmezni és tisztelni kell – fogalmaz Frivaldszky Edit, a polgári kezdeményezés magyarországi képviselője.

Az Egy közülünk Európai Polgári Kezdeményezés azt a kérést fogalmazta

meg az Európai Unió jogalkotói felé, hogy az EU ne támogasson anyagilag olyan kísérleteket, amelyek megfogant emberi életek, embriók elpusztításával járnak. Több mint egymillió európai állampolgár fejezte ki eddig egyetértését ezzel a gondolattal.

Magyarország a nemzeti minimum több mint háromszorosát gyűjtötte össze. Az aláírásgyűjtés lehetősége október végéig nyitva áll minden uniós szavazópolgár előtt. Az aláírás lehetőségeiről a www.egykozulunk.hu oldal ad tájékoztatást. □

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Egy olyan világban, ahol a szavak elillannak, Isten Igéje örök. És noha az emberek már-már kezdenek immunissá válni a szavakra, Isten Igéje mégis hatásos, és képes átalakítani az embert.

Manapság a szavak egyre inkább személyné, Isten Igéje viszont mindegyikünk számára – sőt, legtöbbször kifejeződéseként egy konkrét személy nevezhető. Ez a személy pedig Jézus Krisztus. Ő az alfa és az ómega, Isten első és végső szava. Ő „az út, az igazság és az élet”. Ő a legigazabb, a legszebb és a legerősebb szava Istennek egy olyan világ számára, amely éhez a szomszédjait, mert elvesztette az élet egzisztenciális értelmét.

Ám ez az Ige, ez az ígéret, ez a személyné csak úgy fog erővel hatni, ha őt

Floridai levél

KEDVENCEK

Kedvencekre gondolva a cirmosok, az ölebek, a szövegmondó papagájok, vagy a kedvesen csicsergő madarak jutnak az eszünkbe. De hogy ezen a furcsa földrészen befurakodtak volna közéjük az egerek és a „szeretetre méltó patkányok!” is, az senkinek sem jutott volna az eszébe. Pedig éppen ez történt.

A kaliforniai Riverside-ban idén is megrendezte évi összejövetelét a „Különleges patkányok és egerek baráti köre”. Még futóversenyt is beiktattak egy egyméteres dobozban, helyesebben „pályán”. Az indulóknak azonban több eszük volt. Rohanás helyett csak lustán elnyúltak vagy hancúroztak. De mivel nincs (nem lehet) verseny győztes nélkül, győztesnek kiáltották ki az egész rakoncátlan bandát. És mivel szuperintelligens állatokról volt szó, még egy intelligenciavetélkedőt is rendeztek. Az indulóknak, vezényszóra, egy perc alatt tíz tárgyat kellett megkülönböztetniük.

Mondanom sem kell, hogy a szaküzletekben már másnap 80%-ot ugrott a nyertes családtagjai iránti kereslet.

De minden ragyogó eredmény ellenére marad az alapvető kérdés: miért vesz valaki éppen egeret, vagy egy csatornatölteléknek, betegségterjesztő kártevőnek kikiáltott patkányt? A számos indok közül csak néhány. Először is: a „nagyszerű és kiváló” egernél a patkány sokkal okosabb, és „téged nem csak ismer, de még a tömegben is megismer, és mindig veled akar lenni...!” Hogy ez nem elég ok...? Van ennél sokkal komolyabb is.

Egy elemista kislány allergiás volt a kutya- és a macskaszőrre, viszont nagyon szeretett volna egy állatot. Mit lehetett tenni: vettek neki egy patkányt. Már csak azért is rá esett a választás, mert úgy hallották, hogy nagyon fejlett és érdekes „egyéniség”, és az egernél sokkal okosabb. Továbbá: melyik kutya, macska, vagy kanári tud nevetni? Mert – hisszük, vagy nem – a „kedves és mulatságos” patkány még ezzel is elbűvöl bennünket, amikor – játék közben – egy kicsit megcsiklandozzuk...

A Kedvencek Táplálékait gyártó hatalmas amerikai cég szerint az utóbbi hat évben a kétszeresére ugrott a „házi patkányok” száma, aminek a tartás egyszerűsége mellett anyagi oka is van. Míg ugyanis egy kutya vagy a macska ételmezési, biztosítási (!) és állatorvosi (!) költségei évente súlyos ezreket emésztnek fel, a patkány a kispénzüeknek sem jelent gondot. Továbbá: a macskával ellentétben nem teszi tönkre a bútorhuzatot, függönyt, és nem kell télen-nyáron, hóban, hurrikánban sétáltatni, mint a kutyát. (Nem csoda, hogy a klímájáról nem éppen híres München egyik adószakértőjének a számoszlopait az íróasztalán ülő, fehér patkánya ellenőrizte, és hogy amerikai kutató ismerősömtől még a laboratóriumban sem vált meg a nyakába telepedett kedvence.)

S végül gondoljunk a mögöttük álló hatalmas iparra, a „pénzre”... A tenyészállatokat szőrzetük és színük szerint osztályozzák. Mert van kék, orgona- és nercszínű, sima és hosszúszőrű „egyed”, de kapható mintás, pöttyös, erezett, sőt szőrtelen, fark nélküli és óriásfülű is. – Ennek valóban aligha lehet ellenállni. Mindezek után álljon itt a győztes Ruby gazdájának a megjegyzése: általában úgy gondolnak a patkányokra, mint óriási, szőrös svábbogarakra. De nekünk elhihetik: a patkány egyike a legkedvesebb állatoknak...

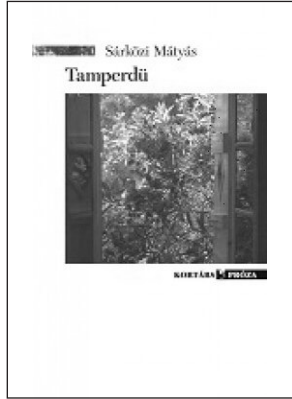
Bitskey Ella, Sarasota

Lapunk korábbi londoni munkatársa, Sárközi Máttyás nemrég újabb kötettel örvendeztette meg olvasóit. Ezúttal a Levelek Zugligetből című, néhány évvel ezelőtt megjelent könyvét „láttá el magyarázattal”, mert – mint a bevezetőben írja – irodalmi szöveghez nem illeszthetők lábjegyzetek, viszont eleget akart tenni kiadójának, aki a Levelek Zugligetből újranyomásakor figyelmeztette, hogy az olvasók körében lassú nemzedékváltás megy végbe és az új generációnak a hajdani közéleti szereplőkről egyre kevesebb fogalma van. Így született meg a Tamperdű című könyv.

Sárközi Máttyás nem tagadja, hogy a címadásnál a nagy francia író, Marcel Proust volt az ötletgazda A la recherche du temps perdu című regényfolyamával, amely magyarul Az eltűnt idő nyomában címmel jelent meg. Sárközi Máttyás 1937-ben, a náciizmus idején meggyilkolt Sárközi György író fiaként látta meg a napvilágot Budapesten. Anyja, Molnár Ferenc egyetlen leánya szinte beleszületett a magyar irodalmi életbe – következőképpen fia, Máttyás is a kulturális élet számos kiválóságával került közvetlen kapcsolatba, előbb Budapesten, majd pedig – miután az 1956-os szabadságharc vérbe fojtását követően Nyugatra menekült – Londonban, illetve

TAMPERDÜ

Münchenben, ahol évenként át Magyarország felé sugárzó rádióállomások munkatársa volt. Élményeit, tapasztalatait – gyakran anekdotának is beillő történetek során – osztja meg olvasóival, akiket mintegy kézen fogva vezet életének fontosabb állomásain keresztül. Közben újból és újból idéz néhány sort a néhány éve megjelent műből, így nem csupán a saját sorsa

A könyv borítója

elevenedik meg előttünk, hanem Budapesten maradt anyjának hétköznapijai is.

Magyarra fordítva „elvesztett idő” a könyv címe, és ez valóban ráillik az 1956-ot követő megtorlás éveire, amikor anya és fia csak virágnyelven mert levelezni – igaz, ebben Sárközi Márta nagy találékonyságra tett szert, mert végül is még az ÁVH-n töltött fogva tartásának részleteiről is igen csak sziporkázóan tudott beszámolni Londonba került fiának. Sárközi most megjelent könyvében azonban már hosszabb magya-

rázattal egészíti ki a Budapestről érkezett levelek mondatait, bőven kitérve a saját életének epizódjaira, sőt a népes rokonságon át – ha csak villanófényben is – életre kel szinte az egész XX. századi Magyarország is. Emellett betekintést nyerünk a londoni BBC és a müncheni Szabad Európa Rádió magyar szerkesztőségének mindennapjaiba is, hiszen Sárközi Máttyás – noha képzőművésznek indult – kenyerét ennek a két rádióállomásnak a szerkesztőjeként kereste.

Mint a Tamperdű című könyve is tanúsítja, a képzőművészethez szükséges jó megfigyelőkészséget az író számára nélkülözhetetlen elbeszélő tehetséggel párosítja, mindezt jó adag humorral fűszerezve. Volt kitől tanulnia: anyja egy-egy kiváló csattanó elszütésétől akár még az érintettek esetleges gorgorolásától tartva sem riadt vissza. Sárközi Máttyás új könyve, a Tamperdű címének írásmódjában ugyan erősen különbözik Proust alkotásától, ezzel is mintegy tudtul adva az olvasónak, hogy tisztában van kettejük ismertségbeli különbségével, de – hasonlóan a nagy francia író stílusához – életének elmesélése közben finoman felfedi azt is, hogy milyen nyomot hagyott benne az évek múlása.

Vincze András

FERENC PÁPA LISTÁJA

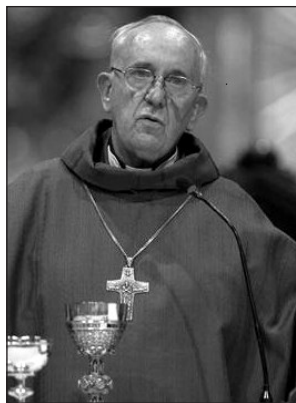
Az olasz Emi kiadó Bergoglio listája. Őket mentette meg Ferenc pápa. Eddig el nem mesélt történetek címmel adja ki októberben azt a könyvet, amelyhez az argentin béke Nobel-díjas Alfredo Pérez Esquivel írta az előszót. Ő volt az első, aki a március közepén megválasztott Ferenc pápa védelmére kelt rögtön a megalapozatlan és heves baloldali támadások miatt. Összeállításunk a spanyol és portugál nyelvű sajtó recenzióiból készült.

A szerző, Nello Scavo az Avvenire című olasz katolikus napilap munkatársa, az ő oknyomozásának eredménye az említett munka, amelyben felkutatja azokat az embereket, akiket az utolsó argentin katonai diktatúra (1976–1984) idején mentett meg Jorge Mario Bergoglio a legnagyobb titokban.

Ferenc pápa argentin jezsuita rendtársával, a nála néhány évvel idősebb Juan Manuel Scannonéval a Religión en libertad készítette interjút. Ő most annak a San Miguel Teológiai és Filozófiai Egyetemnek a rektora, amelyet 1980 és 1986 között a rend argentinai provinciaლისaként Bergoglio irányított. Scannone elmondta az interjúban, hogy az ő

életét is a mai pápa mentette meg.

Elárulta azt is, hogy még listát is készített

Bergoglio érsek

azokról a tanácsokról, amelyeket be kellett tartaniuk, hogy ki tudja játszani a rendőröket és az éber cenzorokat.

A brazil konzervatív Rio de Janeiro-i Globo

TV és a spanyol liberális El Mundo is megemlítette, hogy Bergoglio titkos hálózatot épített ki a megmentettek érdekében, és néhányuknak segített elmenekülni az országból is. A megmentettek között éppen úgy voltak papok, mint civilek, hívők, nem hívők, másként gondolkodók, értelmiségiek, szakmunkások, diákok és szakszervezeti vezetők is. Akik most mind beszámoltak a szerzőnek azokról a vészterhes időkről.

A magát függetlennek tartó argentin Clarín is leszögezte, hogy Jorge Mario Bergoglio a diktatúra bukása után sosem akart válaszolni a rá zúdított vádakra. Csak 2010-ben, már bíborosként törte meg a hallgatást, amikor kiadta ön-életrajzi kötetét A jezsuita címmel, de ekkor sem árulta el, hogy összesen hány embert rejtett el és mentett meg.

(MK)

MAGÁNY ÉS EGYEDÜLLÉT

Vilma hív. Már hangja hallatára előtt az idegesség, mivel tudom, félóráig fog beszélni lélegzetvétel nélkül! Mindig ugyanazok a panaszok. Három fia van, öregségére mégis magára maradt, feléje se néznek. Aztán a „gonosz szomszédok”, akik bedobálják kertjébe a szemetet... De a legsúlyosabb, hogy a megvakulás szélén áll.

– Tudod, ha látnék, elcsavaroghatnék a kocsiival. Vagy legalább olvashatnék! A legborzasztóbb az, hogy összefolynak a szemem előtt a betűk!

Nincs szívem félbeszakítani. Hogyan magyarázzam meg neki, hogy az emberek éppen bőbeszédűsége miatt menekülnek előle?

Zsuzsánál is fölbukkannak ismétlődő motívumok:

– Mióta a férjem meghalt, a régi barátok elkerülnek, csak nagyritkán keresnek meg. Nappal szalad az idő, de az estét nehezen tudom elviselni. Jó lenne egy társ, egy partner, akivel el lehetne menni valahová...

Ne tévesszenek meg senkit a fenti példák: a férfiak sem maradnak le a lamentációban, a különbség talán csak annyi, hogy míg a nők sokáig húzzák remeteségüket, a férfiak aránylag rövid idő leforgása alatt belerokkannak. Nehezebben viselik az egyedüllétet, mint a nők.

*

A magány egy kicsit olyan, mint a fogda. Be kell „butorozni” valamivel, ki kell alakítani egy „módszert” az elviselésére. A könyvtáryi börtönnaplóban, amin az évek során keresztülrágtam magam, mindig az érdekelt legjobban, ki mibe tudott lelkiileg belekapaszkodni, ki hogyan tudta eltölteni négy fal között az idejét... Az egyházi személyeket a hit és az imádság vigasztalta. Mások nyelveket tanítottak egymásnak, versek strófáit igyekeztek emlékezetből összerakni.

Az alkotó ember más: neki igénye, sőt szüksége is van a zavartalan elmélyedésre. Mereskovszkij Leonardo da Vinciről szóló könyvében így figyelmeztet: „Művész, a te erőd a magány. Ha egyedül vagy, önmagadé vagy; ha pedig akárcsak egyetlen barátoddal vagy együtt, csak félig vagy a magadé, vagy barátod szerénységségének megfelelően még kevésbé.”

Annak is jó, aki valamilyen hobbival rendelkezik: gondolja a kertet, bélyeget vagy kulcstartókat gyűjt... És a többiek?

Azt is meg kell azonban mondani, hogy a magány és az egyedüllét nem ugyanaz.

Az előbbi lehet adottság is, amit semmiféle emberi kapcsolat nem tud földelni. Az egyedüllét viszont hosszabb-rövidebb ideig tartó, esetleg halálalig determinált állapot. Szerencsés esetben meg lehet szüntetni.

*

Mióta férjem meghalt, én is egyedül élek, de ez számomra nem újdonság, hiszen magányomat gyermekkorom óta hordozom. Unatkozni, panaszkodni még-sincs időm, mindig rengeteg a dolgom (néha több is a kelletténél!): gyerekeim jövés-menése, háztartás, adminisztráció, utazások... no és nem utolsósorban írás, festés, fényképezés, szervezés.

Viszont vannak morális dilemmáim: meddig lehet és kell feláldoznunk magunkat (időnket, erőnket) másokért? Mennyivel tartozunk a saját munkánknak? Az altruizmus, panaszkodó embertársaink támogatása, meghallgatása igen szép dolog, de aki létre akar hozni egy életművet (akinek esetleg egy napon el kell majd számolnia a „talentumai-val”), abban kell lennie egy adag „egészséges önzésnek”. A probléma csak az, hogy ki engedheti ezt meg magának, és milyen mértékben.

Nem könnyű eldönteni. Talán csak az Égiek illetékesek rá – az Utolsó Ítélet napján...

Saáry Éva

VÉGSŐ BÚCSÚ SIKLÓDI SÁNDOR CLEVELANDI PLÉBÁNOSTÓL

A hívők végső búcsút vettek Siklódi Sándor atyától, aki – két és fél évi kényszerű megszakítással – negyed századon át szolgált a Vatikán által tavaly újra megnyitott clevelandi Szent Imre-templom plébánosaként – közölte internetes kiadásában augusztus 26-án a *The Plain Dealer* című napilap.

Siklódi Sándor 1971-ben kezdte meg papi szolgálatát. 1985-től az akkor még 350 magyar családot szolgáló clevelandi templom plébánoshelyettese, majd 1988-tól plébánosa volt. 66 évesen, július 31-én érte a halálát.

Az északkelet-ohioi magyarság hit-életében kulcsfontosságú templom megszüntetéséről 2009 decemberében határozott Richard Lennon clevelandi püspök. A fenntartás anyagi nehézségeire, valamint a hívők és a papok számának csökkenésére hivatkozva a főpásztor az egyházmegye 174 plébániájából ötvenet bezárattott, köztük 2010. június 30-án a magyar templomot is.

Lennon püspök döntését a vatikáni Papi Kongregáció tavaly márciusban tizenegy plébánia – köztük a Szent Imre-templom – esetében felülbírált. A 109 éves templomot tavaly november 4-én nyitották meg újra, több száz hívő részvételével. A szertartáson Siklódi Sándor magyarul mutatta be a misét. Ő volt a régi papok közül az egyetlen, aki a

tizenegy újraindított plébánia egyikének élére visszatérhetett.

A Szent Imre-templom bezárása után Siklódi atyát Chicagóban szolgált tovább, ahonnan azonban – a visszatérés reményében – továbbra is tartotta a kapcsolatot korábbi híveivel. A közösség egy része az átmeneti időszakban a St. Colman-templomba járt, amelynek plébánosa, Bob Begin megtanult magyarul misézni. A Szent Imre-templom újbóli megnyitásakor Begin atya magyarul köszöntötte Siklódi Sándort, s hivatalosan visszaszolgáltatta az egyházközséget régi papjának.

Lennon püspök a *The Plain Dealer* szerint ügyintézőt nevezett ki a Szent Imre-templomba, és új lelkipásztort keres a magyar pap nélkül maradt gyülekezet élére. A hívőkhöz vasárnaponként Antal András atya érkezik majd a clevelandi Szent Erzsébet-templomból, hogy szentmisét mutasson be; hét közben egyelőre nem lesz szertartás.

MTI

PÁRIZSBÓL – KARANCSRA

Március 10-én búcsúztatta a Párizsi Magyar Katolikus Misszió a jövődöbeli görögkatolikus papot, Kovács Csabát, június 30-án pedig a két éve a Váci Egyházmegyéből érkezett Kovács József atya köszönt el a közösségtől.

Molnár Ottó prelátus még huszonhárom éven át vezette a párizsi magyar missziót, 2009-ben érkezett utóda, Gáspár István, majd az őt követő Kovács József már csak két-két esztendeig.

Kovács atya 1964-ben született a Nógrád megyei Pásztón, mélyen hívő, négygyerekes földműves családban. 1992-ben szentelték pappá, 2010-ig kilenc különböző plébánián tevékenykedett, Párizs előtt utoljára Cereden, ahol mint plébános a Váci Egyházmegye levéltárát is vezette, innen érkezett 2011-ben a francia fővárosba, hogy plébánosként vezesse az 1923-ban alapított Párizsi Magyar Katolikus Missziót.

Nehéz körülmények között látott munkához, mivel elődjét idő előtt hívták vissza, ő maga pedig nem beszélt még franciául. A nehézségek ellenére lelkesen látott munkához, a tízmillió Párizs és környéke pár száz magyar katolikus hívének lelkipásztori ellátásához. De gondja volt az ország távolabbi vidékein élőkre is. Kihívást jelentett egyik napról a másikra felváltani az otthoni vidéki környezetet egy világváros közegével, beilleszkedni egy más kultúra másféle szokásrendjébe, közben tanulni a nyelvet – de Kovács atyát az első perctől szeretettel fogadták a párizsi magyar hívek, élükön a misszió világi elnökével, Léh Tiborral, de ugyanígy a tanácsok önkéntes munkatársai és a francia paptársak, köztük is elsősorban Xavier Snoek atya, aki a közeli Árpád-házi Szent Erzsébet Plébániát vezeti.

Kovács József atya lelkesen végezte plébániai munkáját a magyaroknál, ami párosul a PMKM további programjainak vezetésével, mint a nemzeti ünnepek méltó megünneplése, a karácsonyi vásár, a farsangi bál, a kirándulások szervezése. Mindebben lelkesen támogatták őt

hívei, a gazdasági és a pasztorális tanács tagjai. Kovács József atya nevéhez fűződik a 2013. január 20-án első ízben megtartott AGAPE – találkozás a Párizsi Magyar Katolikus Misszió és a 85 éves Párizsi Magyar Református Közösség hívei között, amit jövőre újból meg akarunk szervezni. József atya rajongója az újabb kori magyar költészetnek is, amelyről rendszeresen tartott értékes előadásokat az érdeklődők számára, megismertetve velük többek között Áprily Lajos és Mécs László líráját.

Hívei lelkesen támogatták

Június 30-án köszöntek el hívei József atyától a PMKM kápolnájában, a szentmise után. Gálfi Géza beszédében kifejezte a hívek köszönetét, és méltatta József atya összekötő szerepét elődje, Gáspár István, és utóda, Cibian Miklós atya között. Az itteni szolgálatban egymást követő lelkipásztorok egymás munkájára építve kell, hogy tevékenykedjenek, csak ez garantálhatja a misszió fennmaradását, a párizsi magyarok kis szigetének továbbélését.

Köszönetük kifejezése mellett sok szerencsét kívántak neki párizsi magyar hívei új megbízatásához, a karancsi plébánia vezetéséhez, amelyet némi önróniával a környékbeliek Palóc Olümposznak is neveznek.

G. G.

A HERCEG, AKI KRISZTUS SZERETETÉNEK KOLDUSÁVÁ LETT

Augusztus 31-én délelőtt 11 órakor Ferenc pápa küldötte, Angelo Amato bíboros, a Szenttéavatási Kongregáció prefektusa volt a főcelebránsa annak az ünnepi szentmisének, amelyen a boldogok sorába iktattak egy román vértanút, az első birtuális romániai katolikus papot.

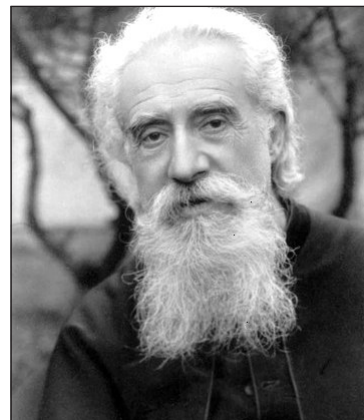
A szertartásra a bukaresti Romexpo kiállítási csarnokban került sor, több ezer hívő jelenlétében. Több mint száz pap koncelebrált, mintegy húsz püspök, köztük André Vingt-Trois bíboros, párizsi érsek is. Jelen voltak az Ortodox Egyház és az állam képviselői is.

Homíliájában Amato bíboros kihirdette, hogy az új boldog liturgikus emléknappa minden évben május 16-án lesz. A bíboros prefektus hangsúlyozta: „Boldog Vladimir Ghika emléknappa legyen a kien-gesztelődés és a béke prófétai jele, egy szomorú múlt emléke, amelynek soha semmilyen módon nem szabad megismétlődnie. Legyen továbbá elkötelezettség egy jobb jövő építésére, amelyet a remény, a testvéri szeretetközösség, a szabadság és az öröm jelképez”.

Vladimir Ghika ortodox vallású nemesi családban született 1873. december 25-én Isztambulban, ahol édesapja romániai nagykövetként teljesített szolgálatot. Franciaországi tanulmányai során protestáns környezetbe került, majd számos tanulmány, elmélkedés után jutott el a katolikus hithez. A római Szent Tamás Kollégiumban szerzett doktorátust filozófiából és teológiából, majd hivatalosan 1902-ben lépett be a Katolikus Egyházba, hitvallást téve az Aventinus-dombon lévő Santa Sabina-bazilikában. 1923. október 7-én Párizsban szentelték pappá. 1931-ben a Szentatya kinevezte apostoli protonotáriusnak és az Eucharisztikus Kongresszusok igazgatói bizottsága tagjának. X. Piusz pápától engedélyt kapott, hogy a latin szertartás mellett bizánci rítusban is mutathasson be szentmisét.

Angelo Amato bíboros a Vatikáni Rádió adott interjújában felidézte az új boldog életútját. Vladimir Ghika atya ötvenéves korában kezdte el intenzív apos-

tori munkásságát a kicsinyek és szegények érdekében. 1939-ben visszatért Romániába. Szenvedő honfitársai mellé állt, illetve segítette a náci megszállás elől menekülő lengyeleket. Hűen a „szükséget szenvedők teológiájához”, ápolt a betegeket, sebesülteket, háborús foglyokat. Ezt a választását 1948-ban is megerősítette, amikor I. Mihály király trónfosztása után a kommunista rezsim megkezdte a

Boldog Vladimir Ghika

katolikusok módszeres üldözését. Vladimir Ghika atya 1952. november 18-án az a zsilvai börtönbe került – hazaárulás vádjával. A kínzások következtében 1954. május 16-án, nyolcvanéves korában elhunyt. Földi maradványait 1968-ban helyezték örök nyugalomra a román fővárosban.

Angelo Amato bíboros homíliájában rámutatott: Ghika atya hármas örökséget hagyott

ránk. Az első ökumenikus törekvéseire vonatkozik: az Egyház egységéről álmodott, az életszentségről pedig azt tartotta, hogy nélkülözhetetlen eszköze a keresztények egysége elérésének. A második aspektus az új boldog konkrét karitatív tevékenységére utal, amelyet a menekültek, a sebesültek, betegek érdekében fejtett ki a háború idején. A harmadik üzenet pedig vértanúsága a kegyetlen sztálinizmus idején. A hosszú és kimerítő kihallgatások éjjel és nappal, az ütlegetések, a színleges felakasztások kínzását hitte és bátorsággal viselte el az ima segítségével.

A haldokló Ghika atya körül, a börtön betegszobájában jelen volt egy ortodox pap, egy protestáns lelkész, egy fiatal zsidó és egy tatár imám, mintegy megkoronázásaként annak a vágyának, hogy egy nyáj legyen és egy pásztor – mondta a boldoggáavatási szentmisén Angelo Amato bíboros, a Szenttéavatási Kongregáció prefektusa.

(Vatikáni Rádió)

FOGADJÁK BE A MENEKÜLTEKET!

A francia karitás felhívása

Egy szeptember 11-én közzétett dokumentumban a Francia Katolikus Karitás arra szólítja fel a francia kormányt, hogy fogadja be a szíriai menekülteket.

A felhívást a franciaországi Iszlám Segélyszervezet, az Amnesty International, az Éhínség Ellen és a Fejlődésért Katolikus Bizottság (CCFD), a Kiutastottak Mozgalomközi Bizottsága (Cimade), az Emmaüs francia karitatív szövetség, valamint a Világ Orvosai nevű szervezet is aláírta.

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa arra szólította fel az Európai Unió államait, hogy vegyenek részt a szíriai menekültek befogadásában, ám – vélik az aláírók –, „más európai államokkal ellentétben Franciaország nem reagált erre a felhívásra, és a későbbiekre nézve sem jelezte válaszádsási szándékát. Ehelyett visszaállította az átutazó vízum intézményét, ami tovább nehezíti a szíriai menekültek belépését akár Franciaországba, akár Európa más államaiba.” Az aláírók arra hívták fel a figyelmet, hogy ez az eljárás „nem igazságos, amel-

lett nem méltó Franciaország humánus és testvériséget hirdető értékrendjéhez”.

Válasz gyanánt Laurent Fabius külügyminiszter szeptember 12-én az RTL televíziós csatornán úgy nyilatkozott: lépéseket tesz annak érdekében, hogy „a menedékjogi kérelmek elbírálása az eddigieknél jelentősen gyorsabban menjen. Nyitottabbá akarunk válni olyan családok befogadására, akik kötődnek Franciaországhoz.”

A szíriai konfliktus két év alatt több mint százezer ember halálát okozta, és közel kétmillió ember menekült el az országból – írja a La Croix francia katolikus napilap. □

HÍREK – ESEMÉNYEK

Imavirrasztás a békéért

Mária, a Béke Királynője ünnepének vigíliájára, szeptember 7-re az egész Egyház számára böjt- és imanapot hirdetett meg Ferenc pápa Szíria, a Közel-Kelet és az egész világ békéjéért. A Szentatya felhívással fordult a nem katolikus keresztény egyházak és más vallások követőihez, továbbá minden jóakarátú emberhez, hogy az általuk legmegfelelőbbnek ítélt módon csatlakozzanak a kezdeményezéshez. „Megbocsátás, párbeszéd, kiengesztelődés – ezek a béke szavai” mondta homíliájában Ferenc pápa a Szent Péter téri imavirrasztáson.

Marosvásárhelyi plébános kitüntetése

Nyolc székelyföldi személyiséget tettek ki szeptember 11-én a csíkszeredai magyar főkonzulátuson – a magyar államalapítás ünnepe alkalmából. Zsigmond Barna Pál főkonzul elmondta, olyan személyek részesültek elismerésben, akik választott hivatásukat hittel végezték és végzik, illetve akik önzetlenül gyarapítják Székelyföld szellemi és lelki gazdagságát. Köztük volt Papp László, a marosvásárhelyi Keresztelő Szent János-templom plébánosa, a Szent Imre Kollégium lelkivezetője, aki az ifjúság nevelésében végzett missziós szolgálata, Erdély-szerte jelentős közösségépítő tevékenysége elismeréseként a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetést kapta.

Fogadás a szentszéki magyar nagykövetségen

Győriványi Gábor, Magyarországi szentszéki nagykövete szeptember 10-én fogadást adott a Római Magyar Akadémián Szent István ünnepe alkalmából. Az augusztus 20-i nemzeti ünnepéről a nyári szabadságok miatt rendszeresen szeptember első felében emlékeznek meg Rómában. A fogadáson jelen volt több Rómában dolgozó magyar papi személy, és számos Szentszékhez rendelt nagykövet. Győriványi Gábor elmondta, mit jelent a mai magyar nemzet számára Szent István öröksége, amelyre a Nemzeti Alaptörvény bevezető sorai büszkén tesznek említést. Beszélt arról is, hogy ma, amikor – XVI. Benedek szavaival élve – Európában és általában a nyugati világban szembe kell néznünk a laicitás diktatúrájával, hogyan tudjuk megőrizni keresztény hagyományainkat, amelyek Európa kultúrájának alapjait képezik.

Száz év után ismét kereszteltek

Száz év óta első ízben tarthattak keresztelőt Aghtamar szigetén az örmény keresztények. A kelet-törökországi örmény zarándokhelyen hatan vették fel a kereszttség szentségét szeptember 8-án a vasárnapi szentmisében. 2010 óta évente egy alkalommal tarthatnak itt szertartást az örmények. Az első világháborúig, illetve a genocídiumig jelentős örmény lakosság élt a szigeten. Török nacionalisták tiltakozása közepette folyt a vasárnapi keresztelési szertartás.

Megemlékezés szeptember 11-ről

Az Egyesült Államok szentszéki nagykövetsége megemlékezett a New Yorkban, Washingtonban és Pennsylvaniában elkövetett terrortámadások 12. évfordulójáról.

E tragikus események emléke tovább él minden amerikaiban. Szeptember 11-én délelőtt 9 óra 11 perckor a nagykövetség egyperces csenddel adózott az elveszett életeknek, az első segítségnyújtók, az önkéntesek és a közösségek bátorságának, akik segítettek a tragédiát a szolgálat és a tolerancia megújult jelenlétévé átalakítani. Obama elnök a szeptember 6. és 8. közötti időszakot nemzeti ima- és emlénapoknak hirdette ki a szeptember 11-e áldozatai előtti tisztelet és a róluk való megemlékezés jegyében. Ma újra elkötelezzük magunkat a szabadság, a demokrácia, az emberi méltóság eszméi mellett, amelyekre országunk épül – zárul az Egyesült Államok szentszéki nagykövetségének közleménye.

Ferenc pápa a menekülteknél

Az Astalli nevet viselő római központba látogatott szeptember 10-én Ferenc pápa, amely előtt naponta több száz an állnak sorban, hogy menedéket és egy tál meleg ételt, orvosságot, ruhát kaphassanak. A Szentatya elbeszélgetett a többségükben afrikai és ázsiai menekültekkel és a központban dolgozó önkéntesekkel, egyenként köszöntve mindenkit. Az Astalli központ a Loyolai Szent Ignác által a XVI. században alapított római jezsuita rendház épületömbjében működik, mint a jezsuita menekültügyi szolgálatának intézménye. A pápa megemlítette: a bezárt kolostorok nem arra valók, hogy szállodákká alakítva pénzbevételel jelentsenek az Egyháznak, hanem hogy befogadják az otthonatlanokat, a menekülteket. □

A HIT HŐS TANÚI (10.)

Benigno Beltran

Beltran atya harminc évén át élt és dolgozott plébánosként olyan emberek között, akik a világ legnagyobb, állandóan füstölő szemétdombján laktak, a Fülöp-szigetek fővárosának egyik külterületén, melyet találóan Füstölő dombnak, Smokey Mountainnak neveztek. Benigno atya igyekezett szálláshoz, iskolához és megélhetéshez juttatni az ott élő embereket, akik vágyakoztak egy új élet után. Kezdeményezése megváltoztathatja Smokey Mountaint.

Benigno Beltran 1946. június 5-én született a Fülöp-szigetek déli részén fekvő Mindanaóban. Egészen kis korában elhatározta, hogy ő is ministráns lesz – de ekkor még olyan kicsi volt, hogy föl sem érte az oltárt. Érelődött benne a hivatás, majd közvetlenül iskoláinak befejezése után belépett az Isteni Ige Társaságába (SVD). Apja felhagyott a dohányzással és ivással, hogy fizetni tudja a képzését.

1973-ban szentelték pappá. Úgy tűnt, tudós papi pálya vár rá: Rómában, a Gregoriana Egyetemen szerzett teológiai doktorátust, majd Chicagóban, a katolikus teológiai akadémián volt rezidens professzor. Ő azonban egyre inkább arra vágyott, hogy ne a tanteremben, hanem a legkülönfélébb élethelyzetekben vigye közel az emberekhez a kereszténységet. „Elhatároztam, hogy a legszegényebbek közé megyek, és nekik szentelem az életemet”. Nagy döntésének meghozatala előtt tanácsot kért Teréz anyától, a Szeretet Misszionáriusai közösség alapítójától. Ő azt tanácsolta: ha valóban ez a szándéka, akkor menjen Manila szemétdombjára, a Smokey Mountainra.

Amikor Benigno atya 1970-ben odaérkezett, a hely már huszonöt éve egyetlen hatalmas szemétdomb volt – a korábban itt lakott halászok elmenekültek. A szemétdomb egyre nőtt, és hamarosan mintegy harmincezer ember élt itt – kaparászva, az ócskásoknak fillérekért eladva a még használható dolgokat. Sokan élelmük nagy részét is itt szedgették össze, a bűzlő szemétdombon.

Ide érkezett Benigno atya a fényes egyetemi előadóteremből. Az első hónapok és évek bizony nagyon nehezek voltak. „Hamarosan súlyos beteg lettem, a bűdös füst és a rossz levegő miatt, amit mindennap be kellett szívnom” – írta később. Ez azonban nem riasztotta el, és tovább folytatta a misézést minden vasárnap egy ütött-kopott kis kápolnában, amelyet lassan kitartartak, és elnevezték a Feltámadt Krisztus templomának. „A szentmise fontos része lett itt az emberek életének, tartotta bennük a lelket, a reményt.” A reményre nagy szükség is volt abban a kilátástalan élethelyzetben.

Egyre világosabban látva a súlyos szociális és ebből eredő pszichés problémákat, amelyek Smokey Mountain lakóira nehezettek, Benigno atya arra kezdte biztatni őket, hogy hozzanak létre maguk között úgynevezett „alapvető keresztény közösségeket”. Ezeket a kis csoportokat egy bizottság vezette, melynek tagjait maguk közül választották. Azon dolgoztak, hogy megoldják az egészségügyi, lakhatási és egyéb mindennapi problémákat. Rövidesen Ben atya komoly ellenállásba ütközött: mert voltak, akik rossz szemmel nézték a megindult változásokat, az emberek önszerveződését. Benigno atyát többször is megfenyegették, egy alkalommal gránátot dobtak a lakásába, amely szerencsére nem robbant fel. Mindez csak még eltökéltebbé tette őt. Bibliakört szervezett

hívei körében, és biztat-bátorította őket, hogy ne várjanak csak a papi támogatásra, maguk is igyekezzenek erősíteni hitüket, minél mélyebben megismerni a keresztény tanítást.

Smokey Mountain lakói körében végzett papi munkája mellett óraadó tanárként is dolgozott a Manilától háromórnyi autótúra lévő Tagatay városában, az Isteni Ige

Társaságának szemináriumában. Szükségét érezte ugyanis annak, hogy tanítva maga is tovább tanuljon. „Egy papnak élete végéig olvasnia, tanulnia kell, különben előbb-utóbb kifogy a gondolatokból...”

Ben atya terve, hogy élhetőbbé tegye a teleplakók életét, idővel komoly támogatást is kapott, országos és nemzetközi segítség is érkezett a gyerekek iskoláztatását és az egészséges ivóvízellátást célzó programjához. A düledező kalyibákat lassan szilárdabb épületek váltották fel. 2005–2006-ban indította el legmerészebb vállalkozását: egy ajándékba kapott, 2000 négyzetméteres telken – újszerű technológiával – felépített egy templomot, jobbra újrahazsnosított anyagból. A napelemekkel is ellátott épület közösségi ház is volt egyúttal, ahol a tajvani kormánytól ajándékba kapott számítógépek segítségével a fiataloknak lehetőségük volt az informatikával való megismerkedésre, ami segítette őket, hogy munkát találjanak.

Ben atya kapcsolatba került egy német céggel, amely nehézfémek után kutató Smokey Mountain bányájában; aztán kifejlesztette és megszervezte az újrahazsnálhatósági üzletet, és a szemétdomb asszonyaival elkezdtek egészségügyi szappant készíteni. „Az a tervünk, hogy használjuk a modern technológiát a szegénység leküzdésére. Ez segíteni fogja az embereket, hogy közvetlenül érintkezésbe lépjenek a szállítókkkal, és így kiiktassák a közvetítőket. Az egyházközségnek megvan a maga üzleti köre az áruk terjesztésére, mint például a főzőolajra...”

Fontosnak tartotta, hogy az aszszonyok is munkához jussanak. „A múltban ezek az asszonyok a szemétdombon kórtársztak, és most megtanulták az elektronikus üzletkötést. Nem volt semmi iskolázottságuk, most lehetőségük van a normális megélhetésre. Szeretném ezt az egyházközséget példaként felmutatni, egy olyan lelkiség megvalósulásaként, mely az ember testi-lelki szükségleteit egyaránt szem előtt tartja...”

Benigno Beltran tervei és munkássága komoly elismerésben részesült, kiadott írásai is sikert arattak. *A tökéletlen krisztológiája* 1988-ban, a *Smokey Mountain: Elpusztított föld és az Értéktelen életek* című könyve 1994-ben jelent meg, utóbbi elnyerte a Fülöp-szigetek Nemzeti Könyv díját. Az UNESCO katolikus szerzői csoportja a Környezetvédelmi Hősies díjjal tüntette ki, a 2005-ös, a japán Auchiben rendezett világkiállításon egyike volt annak a száz személynek, akiket „A földgolyó szerelmesei” kitüntető címmel illeltek.

A nemzetközi elismerések nem csökkentették Ben atya humorérzékét. Az egyik riporter emlékeztette őt a bibliai Jób alakjára, aki kénytelen volt kibékülni életével a szemétdombon. Ő ezt felelte: „Én nem kedvelem Jóbot. A feltámadás története áll közel hozzám: az előbbi ugyanis csak a belenyugvásról szól. Nekünk itt nem erre van szükségünk. Hanem feltámadásra.” Fordította: **Miklósházy Attila SJ** püspök

A DIÓFA ÁRNYÉKÁBAN

Az ideai nyár Közép-Európában rekord hőmérséklettel igyekezett szokatlán módon bizonyítani, hogy erre mifelénk „szélsőséges” az időjárás. Így különösen örültem kedves barátaim meghívásának, hogy a „diófa árnyékában” valósítsam meg minden nyugdíjas álmát: olvassassak, pihenjek náluk, egy hűvös ital társaságában.

Elfogadva a meghívást megvalósult az álom, és még most is látom magam bóbiskolni, morfondírozva olvasmányom utolsó szavain: „...mindezt árgus szemekkel figyelte”. No persze, értettem én a mondatot, hogy is ne értettem volna! De mi az, hogy árgus szemekkel? Az Értelmező kéziszótár – a maga 1544 oldalával – meg is erősítette a jelentését: szigorú, gyanakvóan figyelő szem, tekintet. Magyaráztaként hozzáfűzve: nemzetközi szó: görög – Argosz százszemű görög óriásról.

Ezzel megelégedve tovább szundikálhattam volna, ha az a ronda kíváncsiság nem hajtott volna... De hajtott. Így tud-

tam meg, hogy Argosz (Árgus) a görög mitológiában mint százszemű óriás szerepel, akinek testén a száz szem sosem aludt egyszerre, és ezért Héra istennőtől – aki többek között Zeusz felesége volt – megbízást kapott, hogy mint pásztor Iót megfigyelje és őrizze. Ugyanis Io emberi alakban Zeusz kedvese volt, és a féltékeny Héra tehénné változtatta. Ám ez Zeusznak nem tetszett, és parancsára Hermész csellel – amit nem részletezek, nehogy reménytelenül zavarossá váljék ez az édes-bús történet – elkábította, és fejét vette Argosznak, ezáltal kiszabadította fogságából Iót. Héra a hűséges Argosz száz szemét kedvenc madarának, a pávának tollaiba ültette, Argosz pedig a haláláig hű szolga példaképe, szimbóluma lett.

Ez tehát az „árgus szemek” fogalom története. A diófa árnyékából indultam, és a kutatás végeztével oda tértem vissza. Időben, hogy a balatoni naplementét élvezni tudjam.

Ramsay Győző

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Birmingham, Rochdale, Wolverhampton, Nottingham. Manchesterben minden szombaton este 7-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/ 68 21 2421; és Holló István, tel.: 0043-676/ 8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Tatár Zoltán János, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: tzoltanjanos@gmail.com; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waagasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@citromail.hu

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, mise minden 1. vasárnap: Chapelle Mére Thérèse, Rue Luizet, 69130 Ecully. Maison Louise Thérèse, 10 av. Edouard Payen, F-69130 Ecully, tel.: 0033-4/72 860841.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139

Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztováz Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye

frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/ 24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/ 985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, NeukirchenVluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049-251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg. Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eislingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufu.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Via del Casaleto, 481; I-00151 Roma, tel.: 0039-06 653 6573, fax: 0039-06 6988 7368, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

AZ EGYHÁZ NÉPSZERŰBB...

A világon kevés ország mondhatja el magáról, hogy a Katolikus Egyház sokkal népszerűbb, mint kormánya, de Brazíliában így van – állítja a globális kitekintésű, keresztény portál, a spanyol nyelvű *Religión en Libertad* egy friss braziliai közvélemény-kutatás alapján.

A nemrégiben közzétett felmérés szerint ugyanis a megkérdezettek 63 százaléka gondolja úgy, hogy feltétlenül és mindig megbízik a Katolikus Egyházban. A felmérésben a megkérdezettek 65,4 százaléka vallotta magát katolikusnak, ugyancsak jelentős részük (22%) valamelyik új protestáns szekta vagy egyház tagja. A felmérésből az is kiderült: viszonylag sokan tartják jónak, ha katolikus hívőket jelölnek valamilyen politikai poszt betöltésére (37,8 %). A kormányban viszont a megkérdezettek 40 százaléka egyáltalán nem bízik. □

MECSETÉPÍTÉS KÉRDŐJELEKKEL

Köln érseke, Joachim Meisner bíboros egy „párhuzamos török társadalom” kialakulásának veszélyeire figyelmeztetett Németországban. „Résen kell lennünk” – figyelmeztetett a főpap a Kölnben épülő új muzulmán mecset kapcsán. A muzulmánok szíve joga, hogy mecsetet építsenek Kölnben, az azonban már megkérdőjelezendő, hogy az épülő komplexumban bank, üzletek is lesznek. A bíboros szerint egy ilyen irányú fejlődés tovább nehezíti a muszlimok inkulturációját.

A bíboros hangot adott továbbá csalódottságának, hogy török politikusoktól, köztük Recep Tayyip Erdogan miniszterelnöktől is ígéretet kapott a keresztények nehéz helyzetének orvoslására muszlim országokban, de a valóságban ezt semmilyen intézkedés nem követte. □

MAGYAR MISE PADOVÁBAN

A padovai, Szent István magyar király tiszteletére szentelt plébániatemplomban magyar szentmisét tartottak augusztus 11-én, vasárnap délben abból az alkalomból, hogy Áder János köztársasági elnök feleségével együtt veronai programját követően ellátogatott Padovába is.

A szentmisére a helybeli magyar közösség tagjain kívül Bolognából, Milánóból, Firenzéből és még Rómából is érkeztek hívek, akik megtöltték a plébániatemplom oldalkápolnáját. Ebben a kápolnában évente kétszer, március 15. és október 23. alkalmából szoktak magyar szentmisét tartani.

Ezt a rendkívüli augusztusi szentmisét szintén Németh László olaszországi magyar főlelkész mutatta be, aki homíliájában felidézte a templom történetét, amely az 1956-os magyar forradalom emlékére az akkori padovai püspök akaratából épült Szent István magyar király tiszteletére, és mint ilyen, egyetlen Olaszországban. A templomot Paskai László bíboros, prímás, esztergomi érsek

A rendkívüli magyar mise résztvevői

szentelte fel 1990-ben. Ezt követően a padovai Szent István Plébánia az esztergomi Szent Anna Plébániával igen gyümölcsöző kapcsolatot épített ki.

Bókay László/MK

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de

www.ungarische-mission.de

*

Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc

Felelős kiadó: Merka János

Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence

A szerkesztőbizottság tagjai:

Ramsay Győző,

Vincze András

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE

Oberföhringer Str. 40, D-81925 München

Verantwortlicher Herausgeber: Merka János

Telefon: (0049) 89/98 26 37

Telefax: (0049) 89/98 54 19

E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de

*

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR

11 Exemplare

nach Übersee mit Luftpost USD 60

*

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR

Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlra USS 60

BANKSZÁMLÁNK:

Ungarische Katholische Gemeinde

Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München

Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03

BIC PBNKDEFF

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck: AMPER DRUCK GmbH

Am Fohlenhof 5.

82256 Fürstenfeldbruck

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HIRDETÉSEK

48 éves fiatalos, csinos, utazást, főzést szerető hölgy megismerkedne hozzá illő, komoly szándékú férfivel. T.: 0049-(0)157 368 266 23.

Magyarországon, a Zsóry gyógyfürdő városában, a Tisza-tótól 20 km-re, Mezőkövesd központjában, felújított családi ház eladó. T.: 0036-20/450 67 89.

Csongrádon, a Bokros-pusztá közelében kétszobás hétvégi ház akácerdővel eladó. Irányár: 8500 EUR. Érdeklődni lehet: 0049-89/368 126 56.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR

„Jelige” – postaköltség 5,00 EUR

Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként 0,20 EUR

Nagybetűs sorok betűnként 0,40 EUR

Egyszerű, 1 „pontos” keret 10,00 EUR

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.

Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori

hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 %

kedvezményt adunk!

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserhádi Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/ 266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □